

Річка

Яків Головацький

Чом, річенько домашня,
Так пливеш поволі?
Чом водиці не розлієш
З берегів на поле?
Годі плисти самотою,
Час вже тугу збути:
Шуми, гуди хвиленкою,
Щоб далеко чути!
"Як же мені, рідний сину,
Не плисти поволі?
Високії береженьки,
Ще й рівненьке поле.
Я би в фалю заgrimіла,
Та водиці мало;
Зато гладке личко моє
Чисте, як чюркало.
Були тучі, дощі, громи,
Води забриніли;
Що ж!.. Підрили береженьки
І воду сколотили.
Лучче плисти потихоньки,
Та певненьким ходом,
Оминати островоньки,
Камінне й колоди.
Так поплину тихо, смирно,
Без шуму, без горя;
З личком чистим, незмученим
Чей дійду до моря!"